

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Daguța Sergiu,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Roic-Botezatu Lilia,

judecând, fără citarea părților, recursurile declarate de către părțile vătămate Străisteanu Gheorghe, Străisteanu Natalia și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei din 05 iulie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe

Bejenaru Radic Xxxx, xxxxxxxx.

Termenul de examinare:

instanța de fond: 28.11.2008 – 20.06.2013;

instanța de apel: 11.07.2013 – 21.11.2013;

24.07.2014 – 16.12.2015;

30.12.2016 – 19.01.2018;

19.12.2018 – 11.06.2019;

instanța de recurs: 03.03.2014 – 01.07.2014;

14.03.2016 – 13.09.2016;

12.04.2018 – 05.11.2018;

06.08.2019 – 18.12.2019;

01.12.2021 – 17.04.2024.

Asupra recursurilor menționate, Completul de judecată

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința din 20 iunie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Bejenaru Radic a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activitate de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Bejenaru Radic a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat de la Bejenaru Radic în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciul material în sumă de 43929,27 lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat următoarele circumstanțe de fapt: Bejenaru Radic, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere la 05 septembrie 2006, activând în calitate de administrator la ÎI „Străisteanu Daniela”, cu adresa juridică s. xxxx, r-nul xxxx, și având în folosință automobilul de model „Opel Vectra”, cu n/î xxx, care împreună cu actele era transmis lui pentru folosire în interesele de serviciu de către cet. Străisteanu Gheorghe, cunoscând cu certitudine că ultimul este arestat pe cauză penală, a telefonat-o pe Bectaraș Natalia, pe numele căreia era înregistrat automobilul „Opel Vectra” și care putea să-i elibereze o procură ce-i da dreptul de a efectua tranzacții cu autoturismul menționat și a convenit la o întâlnire cu ultima către data de 08.09.2006 pentru a-i fi eliberată procură pe acest autoturism. În vederea realizării intenției sale criminale, la 08.09.2006, întâlnindu-se cu cet. Bectaraș Natalia în apropierea biroului notarial privat „Danu Inga”, situat în or. xxxx, str. xxxx, i-a comunicat acesteia că urgent are nevoie de procură în interesele firmei în care activează, concomitent prezentându-i ultimei actele de pe automobilul „Opel Vectra”, cu n/î xxxx și înșelând-o pe aceasta că este proprietarul mijlocului de transport menționat, a făcut-o pe Bectaraș Natalia să creadă în afirmațiile lui Bejenaru Radic și să-i elibereze procură pe numele lui. În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 09.09.2006, Bejenaru Radic a înregistrat automobilul „Opel Vectra”, cu n/î xxxx pe numele cet. Mațoc Maria, iar ulterior automobilul a fost realizat altor persoane în vederea ascunderii urmelor infracțiunii. Prin acțiunile infracționale ale lui Bejenaru Radic, părții vătămate Străisteanu Gheorghe i-a fost cauzat o daună materială considerabilă în sumă de 3300 dolari, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al BNM echivala cu suma de 43929,27 lei.

Pe baza stării de fapt constatate și indicate supra, *în drept*, acțiunile lui Bejenaru Radic au fost încadrate juridic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, *escrocheria* adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Bejenaru Radic este învinuit că, urmărind scopul de profit și de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada 26.04.2006-05.06.2006, activând în calitate de administrator al ÎI „Străisteanu Daniela” la centrul Turistic din s. xxxx, r-nul xxxx, sub pretextul de a procura un năvod pentru pescuit, a însușit de la Străisteanu Gheorghe bani în sumă de 35080 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt constatate și menționate supra, în drept, acțiunile lui Bejenaru Radic au fost încadrate juridic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, *escrocheria* adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat *apeluri*:

3.1. Procurorul, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care inculpatul Bejenaru Radic să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal (pe ambele episoade), cu stabilirea pedepsei de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

3.2. Părțile vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, prin care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bejenaru Radic să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Străisteanu Gheorghe să fie admisă integral.

3.3. Avocatul Nelly Babcsinschi în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, procesul penal în privința inculpatului în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, pe episodul înstrăinării automobilul de model „Opel Vectra” să fie încetat, deoarece există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra lui Bejenaru Radic pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale.

4. Prin decizia din 21 noiembrie 2013 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului.

Au fost admise apelurile procurorului și părților vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, sentința casată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bejenaru Radic a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de domeniul financiar-comercial pe un termen de 3 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Bejenaru Radic în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe, prejudiciul material în sumă de 88320 de lei și prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recursuri* ordinare de către:

5.1. Avocatul Nelly Babcsinschi în numele inculpatului Bejenaru Radic, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii pentru care inculpatul a fost condamnat.

5.2. *Inculpatul*, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece instanțele de judecată au efectuat cercetarea judecătorească fără respectarea dispozițiilor procesual - penale privind administrarea probelor, fiind astfel încălcate prevederile art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală.

5.3. *Avocatul Constantin Lazari* în numele părților vătămate și *părțile vătămate* Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care au solicitat casarea deciziei doar în partea ce se referă la neexpunerea de către instanța de apel asupra faptului nerespectării de către organul de urmărire penală și instanța de judecată a termenului rezonabil la examinarea și judecarea prezentei cauze penale, solicitând emiterea unei încheieri judecătorești prin care să fie constatat încălcarea dreptului părților vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia la examinarea și judecarea prezentei cauze penale în termen rezonabil, în rest decizia instanței de apel să fie menținută fără modificări.

6. Prin decizia din 01 iulie 2014 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și remisă cauza la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia din 16 decembrie 2015 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului Bejenaru Radic.

Admise apelurile procurorului și a părților vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, sentința casată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bejenaru Radic a fost condamnat în baza art.190 alin.(4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul financiar-comercial pe un termen de 3 ani.

În baza art.385 Cod de procedură penală, a fost micșorat termenul închisorii, până la 7 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Bejenaru Radic în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe, prejudiciul material în sumă de 88320 de lei.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recursuri* ordinare de către:

8.1. *Inculpatul* Bejenaru Radic, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

8.2. *Avocatul Pavliuc Ghenadie* în numele inculpatului, care invocând temeiurile pentru recurs prevăzute în art.427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

9. Pe marginea recursurilor declarate, în conformitate cu prevederile art.431 alin.

(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea acestora, din motiv că recurenții solicită reaprecierea probelor, ceea ce ține de competența instanțelor de fond și de apel și astfel nu poate constitui temei pentru recurs.

10. Prin decizia din 13 septembrie 2016 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursurile ordinare declarate au fost admise, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11. Prin decizia din 19 ianuarie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului.

Admise apelurile procurorului și a părților vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bejenaru Radic a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de domeniul financiar-comercial pe un termen de 3 ani.

În baza art. 385 Cod de procedură penală, a fost micșorat termenul închisorii, până la 7 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Bejenaru Radic în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe, prejudiciul material în sumă de 88320 de lei, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

12. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recursuri* ordinare de către:

12.1. *Inculpatul* Bejenaru Radic, care, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

12.2. *Avocatul Scutaru Ana în numele inculpatului*, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bejenaru Radic să fie achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

13. Prin decizia din 05 noiembrie 2018 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile ordinare declarate de Radic Bejenaru și de avocatul Ana Scutaru în numele acestuia, casată integral decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

14. Prin decizia din 11 iunie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate de procuror și părțile vătămate, au fost respinse ca fiind nefondate, iar apelul declarat de avocatul Nelly Babcsinschi în numele inculpatului a fost admis, sentința casată parțial, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) CPP, și pronunțată o

nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Bejenaru Radic se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal (episodul din 08 septembrie - 09 septembrie 2006), procesul penal încetat și inculpatul liberat de pedeapsa penală în temeiul art.60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. În rest, sentința s-a menținut.

15. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recursuri* ordinare de către:

15.1. *Procurorul* în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

15.2. *Inculpatul Radic Bejenaru*, prin care a solicitat casarea acesteia cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

15.3. *Părțile vătămate Gheorghe Străisteanu și Natalia Străisteanu*, prin care au solicitat admiterea recursului cu emiterea unei încheieri judecătorești, prin care să fie constatată încălcarea dreptului părților vătămate la examinarea și judecarea prezentei cauze în termen rezonabil, și cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea însușirii sumei de 35080 de lei, cu rejudecarea cauzei și aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.190 alin.(4) Cod penal, iar în caz de imposibilitate de dispus rejudecarea cauzei în această parte de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

16. Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de părțile vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia.

Admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu și de inculpatul Bejenaru Radic, casată integral decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

17. Prin decizia din 05 iulie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate de procuror și părțile vătămate, au fost respinse ca fiind nefondate, iar apelul declarat de avocatul Nelly Babcinschi în numele inculpatului a fost admis, sentința casată parțial, în partea condamnării în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul din 08.09-09.09.2006) și în partea acțiunii civile, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Procesul penal de învinuire a lui Bejenaru Radic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul din 08.09.-09.09.2006) se încetează din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Acțiunea civilă lăsată fără soluționare.

În rest sentința menținută.

18.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, examinând

materialele cauzei penale, a constatat că apelul procurorului și apelul părților vătămate sânt neîntemeiate, iar apelul avocatului în numele inculpatului, este întemeiat și urmează a fi admis din următoarele considerente.

Cu referire la episodul dobândirii ilicite de la Străisteanu Gheorghe a sumei de 35080 lei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, iar concluzia instanței privind nevinovăția inculpatului Bejenaru Radic în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul din 26.04.2006-05.06.2006), din lipsa elementelor infracțiunii, este corectă și întemeiată.

Or, vinovăția bazată pe probele prezentate pe procuror este întemeiată pe presupuneri, și nicidecum nu demonstrează vina inculpatului în cele incriminate înafara oricăror dubii. Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit cu certitudine că inculpatul Bejenaru Radic a urmărit scopul dobândirii ilicite de la Străisteanu Gheorghe a sumei de 35080 lei, potrivit înscrisului, prezentat de către Străisteanu Gheorghe ca dovadă a primirii banilor de către Bejenaru Radic. Conform înscrisului prezentat, lui Bejenaru Radic i s-a achitat suma de 17000 lei fără indicarea datei, de două ori suma de 2600 lei fără indicarea datei, 1490 lei la data de 22.05.2006, suma de 5890 lei la data de 05.07.2006 și suma de 5500 lei la data de 24.07.2006, iar înscrisul respectiv nu poate fi reținut ca probă, deoarece nu au fost administrate probe concludente care să confirme faptul că sumele de bani respective i-au fost transmise lui Bejenaru Radic anume pentru a cumpăra un năvod și el nu și-a onorat această obligațiune, dar nu cu alt titlu de destinație a banilor.

Cu referire la învinuirea în baza art.190 alin.(2) lit.c) Codul penal (episodul din 08.09.2006-09.09.2006), instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe: prin ordonanța procurorului în Procuratura Strășeni din 22.06.2007, a fost dispusă încetarea urmăririi penale pe faptul însușirii de către Bejenaru Radic a automobilului de model "Opel Vectra" care îi aparține lui Străisteanu Natalia pe motiv că în cadrul urmăririi penale nu s-a stabilit acest fapt și că pe acest caz există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale. Din conținutul acestei ordonanțe rezultă că la data de 13.09.2006, Străisteanu Daniela s-a adresat cu o cerere pe acest fapt la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție, pe acest caz fiind emisă rezoluția de neîncepere a urmăririi penale de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei din 30.10.2006 (vol. I, f.d. 114, 12); prin ordonanța procurorului din Procuratura Anticorupție, Boris Poiată din 27.03.2008, a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006 (vol. I, f.d. 179); prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Strășeni, Dorina Croitoru din 08.05.2008, a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privința lui Bejenaru Radic deoarece acțiunile acestuia întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 175 Codul contravențional, totodată nu a fost pornită procedura contravențională din motiv că a

expirat termenul de atragere la răspundere contravențională (vol. I, f.d. 190); prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General Vasile Pascari din 06.06.2008, a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 08.05.2008 (vol. I, f.d. 195-196); prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Strășeni din 01.11.2008, Bejenaru Radic a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art.195 alin.(1) Cod penal (vol. I, f.d. 250).

Prin ordonanța procurorului din Procuratura Anticorupție din 27.03.2008, a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006. În ordonanța respectivă au fost invocate următoarele: ordonanța de neîncepere a urmăririi penale urmează a fi anulată deoarece nu au existat circumstanțe pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, iar procurorul nu a apreciat corect circumstanțele controlului efectuat. Ordonanța respectivă este lovită de nulitate, deoarece, cum rezultă din art. 6 pct.44) Cod de procedură penală, procesul penal poate fi reluat în baza acestui temei doar la încălcarea anumitor drepturi.

Astfel, pornind de la temeiurile indicate în ordonanța din 27.03.2008, reținute ca fiind motive pentru reluarea urmăririi penale, instanța de apel a reținut că la caz, nu au fost constatate careva circumstanțe noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental, care ar fi condiționat reluarea urmăririi penale în cauza dată. În fapt, anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale a servit simpla reapreciere a probelor existente la momentul emiterii ordonanței respective.

În concluzia celor reținute, instanța de apel a menționat, că nu a fost invocat nici un viciu fundamental la momentul anulării ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006. Respectiv, această ordonanță, în cazul dat, oferă garanția *non bis in idem*, ceea ce exclude pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a inculpatului Bejenaru Radic pentru fapta din 08.09.2006-09.09.2006.

Ținând cont de soluția de încetare pentru episodul sus-menționat, instanța de apel a considerat necesar și oportun de a lăsa fără examinare acțiunea civilă în partea acestui episod.

19. Decizia instanței de apel este atacată cu *recursuri* ordinare de către:

19.1. *Părțile vătămate Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia*, prin care solicită admiterea recursului, emiterea unei hotărâri prin care să fie constată încălcarea dreptului părților vătămate la examinarea și judecarea prezentei cauze în termen rezonabil, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.190 alin.(4) Cod penal, iar în caz de imposibilitate de dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale recurenții invocă următoarele aspecte:

- prin cererea de apel, depusă împotriva sentinței, în baza prevederilor art.414 alin.(7) al CPP, au solicitat instanței de apel, să se expună și asupra faptului nerespectării de către organul de urmărire penală și instanța de fond a termenului

rezonabil, la efectuarea urmăririi penale și judecarea cauzei care durează peste 15 (cincisprezece) ani, să constate faptul încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei. Însă instanța de apel nu s-a expus în nici un fel asupra încălcărilor menționate;

- în cadrul examinării și judecării cauzei, părțile vătămate au înaintat și acțiune civilă către condamnatul Bejenaru Radic, care a fost lăsată fără examinare;

- instanța de apel a examinat cauza în lipsa părților vătămate care au fost în imposibilitatea de a se prezenta pe motivul răspândirii virusului COVID-19, fiind persoane cu vârsta de 67 - 68 ani, cu risc major de infectare;

- instanța de apel nu a audiat martorii care confirmă comiterea infracțiunii de către inculpatul Bejenaru Radic;

- în decizia din 05 iulie 2021 este indicat că colegiul penal a examinat cauza conform prevederilor primei instanțe, însă în realitate nu a fost respectată procedura pentru prima instanță;

- cu privire la încetarea procesului penal în privința lui Bejenaru Radic pe episodul înstrăinării automobilului, pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra lui Bejenaru Radic pentru aceeași faptă, de încetare a urmăririi penale, indică că din materialele cauzei, rezultă că ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 30.11.2006, cât și ordonanța de încetare a urmăririi penale din 06.06.2008, au fost anulate prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție din 27.03.2008. Ulterior, în baza ordonanței din 01.11.2008, Bejenaru Radic a fost pus sub învinuire pe art.195 alin.(1) CP. Ulterior, la 21.06.2011, lui Bejenaru Radic i s-a înaintat învinuirea în sensul agravării, conexându-se două episoade și învinuindu-l pe art.190 alin.(4) și art.190 alin.(2) lit. c) CP.

Deoarece ambele episoade au fost comise în aceeași perioadă și inculpatul a urmărit același scop, acuzarea a solicitat ca el să fie tras la răspundere penală în baza art.190 alin.(4) CP, ambele episoade.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art.427 alin.(1) pct.5), 6), 12), 16) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012).

19.2. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale recurentul invocă următoarele aspecte:

- hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea recalificării acțiunilor inculpatului din art.190 alin.(4) Cod penal, în două episoade conform prevederilor art.190 alin.(2) lit.c) și art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, precum și în partea achitării inculpatului Bejenaru Radic de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul II comis în perioada 26.04.2006-05.06.2006), totodată și în partea încetării procesului penal de învinuire a lui Bejenaru Radic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 08.09.2006-09.09.2006), pe motiv că există alte

circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale.

Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor invocate de acuzare în cadrul examinării în ordine de apel, or altfel acuzarea a orientat instanța spre recunoașterea lui Bejenaru Radic vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal;

- reieșind din probele administrate, atât în instanța de fond, cât și de către instanța de apel, rezultă cu certitudine dovedirea faptului că automobilul de model "Opel Vectra" cu n/î xxxx a fost proprietatea părții vătămate Străisteanu Natalia (fiind prezentă procura generală pe numele acesteia). Inculpatul nu a dispus de un act valabil asupra acestui automobil, iar argumentele ultimului, precum că partea vătămată Străisteanu Gheorghe i-ar fi dat acest automobil în proprietate, nu pot servi drept acte care i-ar da careva drept inculpatului asupra acestui automobil. Despre faptul că Străisteanu Gheorghe nu i-ar fi achitat salariul, inculpatul a declarat doar atunci când a aflat despre apariția dosarului penal. Totodată, este confirmat faptul transmiterii banilor pentru procurarea năvodului (înscrisul prezentat de partea vătămată Străisteanu Gheorghe cu semnătura lui Bejenaru Radic, confirmată prin raportul de expertiză grafologică din 29.10.2010), precum și din declarațiile martorilor audiați pe respectiva cauză penală;

- instanța de apel nu a ținut cont de observațiile instanței de recurs, expuse în decizia din 18.12.2019, prin care a orientat instanța de apel, precum că ambele episoade au fost comise în aceeași perioadă și inculpatul a urmărit același scop de dobândire prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor de la părțile vătămate, de aceea chiar în instanța de fond, acuzarea a solicitat condamnarea inculpatului în baza art. 190 alin. (4) Cod penal;

- referitor la concluzia instanței de apel de încetare a procesului penal de învinuire a lui Bejenaru Radic (pe episodul I comis în perioada 08.09.2006-09.09.2006), pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, este de menționat faptul că soluția în cauză este afectată de erori de drept.

Or, reieșind din conținutul materialelor cauzei penale, reluarea urmăririi penale a avut loc prin ordonanța procurorului din Procuratura Anticorupție din 27.03.2008, prin care a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006, astfel fiind aplicate prevederile art.287 alin.(1) CPP, în vigoare în anul 2008, adică până la modificările survenite prin Legea nr.316 din 22.12.2017, iar din aceste prevederi, urmează că anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006, a avut loc fără careva abateri de la legea procesual penală;

- o altă eroare de drept admisă de către instanța de apel, constă în faptul că aceasta în motivarea soluției de încetare a procesului penal pe acest capăt, face trimitere la Hotărârea Curții Constituționale din 14.05.2015, prin care au fost declarate drept neconstituționale prevederile art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, unde s-a reținut

că reluarea urmăririi penale poate avea loc doar în cazul în care apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente care a afectat hotărârea.

La acest aspect, recurentul remarcă, că Hotărârea Curții Constituționale este din 14.05.2015, adică ulterior datei de 27.03.2008, când a fost emisă ordonanța procurorului din Procuratura Anticorupție, prin care a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 30.10.2006;

- un alt temei de casare a deciziei instanței de apel, constituie faptul că, fiind respinse apelurile procurorului și a părților vătămate, și admis apelul avocatului inculpatului, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul I, comis în perioada 08.09.2006-09.09.2006), din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, precum și casată sentința primei instanței în partea civilă, instanța de apel a menținut celelalte dispoziții cuprinse în dispozitivul sentinței. Însă, din dispozitivul sentinței rezultă că, Bejenaru Radic a fost achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul II comis în perioada 26.04.2006-05.06.2006), fără a indica motivele achitării. Motivele achitării pe acest capăt, au fost reflectate doar în partea descriptivă a sentinței.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012).

20. Asupra recursurilor declarate, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012), a depus referință inculpatul Bejenaru Radic, care pledează pentru respingerea acestora, ca fiind neîntemeiate, cu menținerea deciziei instanței de apel.

21. Judecând recursurile în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acestea sunt admisibile și urmează a fi admise din următoarele considerente.

Titularii cererilor de recurs s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (redacția legii cu modificările operate prin art.IV din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), în conformitate cu care, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale și recursurile au fost depuse în termenul prevăzut de lege.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din textul recursurilor declarate, se atestă că recurenții critică decizia instanței de apel prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023).

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că în speță și-a găsit confirmarea temeiul de recurs invocat în cererile de recurs declarate și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), fiind comise următoarele erori de drept.

Compleul de judecată menționează că, la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar conținutul ei se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Astfel, potrivit rechizitoriului, Bejenaru Radic a fost învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de *art.195 alin.(1) Cod penal* (a se vedea f.d.266-273, vol.I) și *art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal* (a se vedea f.d.98-100, vol.III).

Ulterior, la etapa de judecare a cauzei penale în instanța de fond, prin ordonanța de modificare a învinuirii din 21 iunie 2011, inculpatul Bejenaru Radic a fost pus sub învinuire în baza art.190 alin.(4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari, învinuirea respectivă fiind întemeiată în fapt în baza ambelor episoade imputate inculpatului (a se vedea f.d.1, vol.V).*

Deși, prin ordonanță de modificare a învinuirii, acțiunile inculpatului au fost încadrate doar în baza *art.190 alin.(4) Cod penal*, prima instanță a divizat acțiunile inculpatului în două componente de infracțiuni prevăzute de *art.190 alin.(4) Cod penal* (episodul comis în perioada 08.09-09.09.2006), și *art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal* (episodul comis în perioada 26.04-05.06.2006), fapt ce i-a agravat situația inculpatului, prima instanță ieșind din limita învinuirii formulate de procuror.

În continuare, urmare a judecării cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului, pe episodul comis în perioada 08.09-09.09.2006, se confirmă

parțial și acțiunile acestuia urmează a fi recalificate în baza *art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal*, din motiv că suma prejudiciului cauzat prin infracțiune, raportată la prevederile art.126 Cod penal, nu constituie proporții mari.

Astfel, prin sentința din 20.06.2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Bejenaru Radic, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 08.09-09.09.2006), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activitate de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 1 an; iar conform art.90 Cod penal, cu suspendare condiționată a executării pe un termen de probațiune de 2 ani;

Tot prin aceeași sentința inculpatul Bejenaru Radic a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 26.04-05.06.2006), însă fără a fi indicat motivul achitării.

Motivul achitării a fost reflectat doar în partea descriptivă a sentinței, prin simpla afirmație „*Întrucât în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate, instanța de judecată consideră că învinuirea adusă lui R. Bejenaru în partea însușirii de către acesta de la Străisteanu Gheorghe a sumei de 35080 lei sub pretextul de a procura un năvod pentru pescuit, nu și-a găsit confirmare, din care motiv Bejenaru Radic pe episodul de învinuire în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal – escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, urmează a fi achitat, întrucât acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate*” (f.d.202, vol.VI), fără a-și motiva poziția și fără a indica concret care anume din cele patru elemente constitutive ale infracțiunii lipsesc.

Or, potrivit art.394 alin.(3) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă:1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În contextul relatat mai sus, completul de judecată observă că, la caz, nu s-au respectat nici prevederile art. 396 pct.2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, dispozitivul sentinței de achitare trebuie să cuprindă dispoziția de achitare a inculpatului și motivul pe care se întemeiază achitarea.

Fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, prin decizia din 05 iulie 2021, instanța de apel a dispus respingerea apelurilor procurorului și a părților vătămate, și admiterea apelului avocatului Babcinschi Nelly declarat în numele inculpatului, cu casarea parțială a sentinței, în partea condamnării inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 08.09-09.09.2006) și în partea laturii civile,

pronunțând în această parte o nouă hotărâre prin care procesul de învinuire a lui Bejenaru Radic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul din 08.09-09.09.2006) a fost încetat din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale. Acțiunea civilă lăsată fără soluționare, Totodată, instanța de apel a dispus menținerea sentinței în partea achitării inculpatului de sub învinuirea adusă în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 26.04-05.06.2006).

21.1. Completul de judecată atestă că, instanța de apel fiind investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, urma să cerceteze minuțios chestiunile de fapt și de drept asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, însă contrar acestor cerințe legale, instanța de apel a omis să se pronunțe în mod întemeiat asupra chestiunilor enunțate supra, admitând la rândul său erori judiciare.

Chestiunile *de drept* pe care urma să le soluționeze instanța de apel sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.* În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Analizând conținutul deciziei instanței de apel, se evidențiază că, aceste prevederi legale nu au fost îndeplinite, fapt ce denotă că hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și nepronunțarea de către instanța de apel asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Or, fără a ține cont de faptul că sentința primei instanțe este adoptată cu admiterea unor deficiențe care impun necesitatea clarificării aspectelor esențiale menționate supra, le-a lăsat fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

Totodată, se reține că instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs expuse în deciziile anterioare a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, care sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare, în baza art. 436, alin. (2) Cod de procedură penală, și a comis erori de drept ca și în deciziile precedente.

Dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenției Europene, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: „egalitatea armelor”, „contradictorialitatea”, „motivarea deciziilor”, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vreuna dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încât, părțile litigante să aibă posibilitatea de a-și susține punctul de vedere într-o așa manieră, încât să nu fie puse într-o situație dezavantajată una față de alta (a se vedea decizia din 22 februarie 1996 a CtEDO, în *cauza Bulut contra Austriei*, parag. 47; decizia din 18.02.1997, în *cauza Niderost-Huber contra Elveției*, parag. 23).

21.2. Totodată, completul de judecată mai atestă că, instanța de apel fiind

investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, a dispus casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea condamnării inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul comis în perioada 08.09-09.09.2006) și în partea laturii civile, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care procesul penal de învinuire a lui Bejenaru Radic în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul din 08.09-09.09.2006) a fost încetat din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale.

În acest sens, instanța de apel în partea motivată a deciziei pronunțate a reținut ca fiind nulă ordonanța din 27.03.2008 a procurorului din Procuratura Anticorupție, prin care a fost dispusă anularea ordonanței din 30.10.2006 de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Bejenaru R. (pe faptul imputat în perioada 08.09-09.09.2006), deoarece prin ordonanța din 27.03.2008 nu s-a constatat că ordonanța anulată a fost afectată de viciu fundamental, și ordonanța din 27.03.2008 nu este bazată pe fapte noi sau recent descoperite, care existau la data adoptării ordonanței din 30.10.2006 de neîncepere a urmăririi penale, dar despre care nu avea cunoștință organul de urmărire penală și care sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Cu toate acestea, desi instanța de apel la pronunțarea soluției de încetare a procesului penal în această parte în privința inculpatului a aplicat efectele nulității actului de procedură adoptat la 27.03.2008 de procurorul din Procuratura Anticorupție, instanța de apel *a omis să constate în partea dispozitivă a deciziei pronunțate despre nulitatea acestei ordonanțe*, prin ce, rezultă că nu s-a pronunțat asupra plîngerii depuse anterior de către inculpatul Bejenaru R. împotriva acestei ordonanțe și conexate pe parcurs la prezenta cauza penală.

Astfel, la caz, se atestă prezența temeiului de recurs stipulat la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedura penală (redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), potrivit căruia recursul se admite dacă dispozitivul hotărîrii este expus neclar, circumstanța la care în esența a făcut referire procurorul în recursul declarat în această parte, afirmând că ordonanța din 27.03.2008 a procurorului din Procuratura Anticorupție, este întemeiată fiind în corespundere cu prevederile art. 287 Cod de procedura penală (în vigoare la momentul emiterii ordonanței de procuror), și care nu a fost anulată (nu a fost constatată nulitatea acesteia).

Sub acest aspect, completul de judecată menționează că, pronunțarea de către instanța de apel soluției de încetare a procesului penal în privința inculpatului Bejenaru R. în partea învinuirii comiterii acțiunilor prejudiciabile imputate a fi săvârșite în perioada 08.09-09.09.2006, din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale, devreme ce nu s-a constatat nulitatea ordonanței procurorului de reluarea urmăririi penale, și care la caz, a fost contestată cu plîngerea de către inculpat, produce situația neclară privitor la temeiul încetării procesului penal atât pentru partea acuzării, cât și pentru partea apărării.

22. Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu

au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.

În acest context, dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, ori la caz, erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în procedura de judecare a recursului, deoarece înlăturarea lor prevede procedura de rejudecare a cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanța ce impune necesitatea de administrare de probe.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și a temeiurilor casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise cu referire la cerințele apelanților și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

23. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile declarate de către părțile vătămate Străisteanu Gheorghe, Străisteanu Natalia și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, se casează total decizia din 05 iulie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui *Bejenaru Radic Xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Daguța Sergiu

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia